

Fredericia, den 25. marts 2021

Høringsvar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Tak for muligheden for at komme med bemærkninger til lovforslaget, jeres j.nr. 2021-14.

Konklusion

Vi har følgende overordnede bemærkninger:

- 1) Den korte høringsfrist gør det umuligt dækkende at belyse lovforslagets konsekvenser.
- 2) Lovforslaget bør suspendere det 3-årige kontinuitetsprincip, så alle mink-avlere (der har lyst) får mulighed for at opstarte deres produktion, når Corona-epidemien engang forhåbentlig er slut.
- 3) Produktionen er som udgangspunkt gyldig – det er statens opgave i hver enkel sag at bevise det modsatte. Lovforslaget bør ændres på dette punkt.
- 4) Lovforslaget bør SMV-vurderes. Det er ikke tilfældet, hvorfor loven ikke gyldigt kan vedtages.

Mink-skandalen i hovedsagen

Mink-skandalen er den største juridiske skandale i nyere tid, og det forhold, at politi og militær uden udtrykkelig lovhjemmel tvang mink-drab igennem – og samtidig lavede en bonus-ordning, så minkavleren selv kunne hjælpe til at gennemføre den grundlovsstridige beslutning – er helt uden sidestykke.

Kort høringsfrist

Høringsfristen er alt for kort og går over påsken. Det er uacceptabelt, og vi må tilstå, at vi ikke har mulighed for at komme med bemærkninger til alle dele af lovforslaget. Vi har derfor alene udvalgt visse dele.

Permanent lukning

Det fremgår af lovforslaget alm. del, ”2.5.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning”, at:

” De i den politiske aftale af 25. januar 2021 fastlagte erstatnings- og beregningsmodeller, som påtænkes udmøntet i medfør af § 8, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indebærer, at der bl.a. skal ydes fuldstændig erstatning og kompensation til minkavlere, der permanent nedlukker deres minkproduktion, og kompensation til minkavlrsafhængige følgeerhverv, der permanent nedlukker deres minkrelaterede virksomhed[...]” (min fremhævelse)

Så vidt ses, så fremgår det af aftalen¹, at: ”Avlere kan ikke efter at have modtaget fuld erstatning senere genoptage brugen af de aktiver, der er blevet erstattet.”.

Lovforslaget blander formueret og miljøret sammen på en uhensigtsmæssig måde, hvorved lovforslaget får et markant andet indhold. Hensigten med aftalen var i relation til mink-aflivningerne, at det ikke skal være muligt først at få erstatning for aktiverne, dvs. stald, bure, maskiner, m.v., hvorefter landmanden genopstarter produktionen med de aktiver han har fået erstatning for.

¹ Link: <https://fm.dk/media/18540/aftale-om-erstatning-mv-til-minkavlerne-og-foelgeerhverv-beroert-af-covid-19-a.pdf>

Når det i lovforslaget fremgår, at: "[...]der permanent nedlukker deres minkrelaterede virksomhed[...]", så er der tale om et indgreb i en produktionsret. Lovforslaget lægger dermed op til, at de minkavlere, der har valgt at staten skal foretage fuld ekspropriation, således også mister deres produktionsret.

Der gælder et kontinuitetsprincip efter husdyrgodkendelsesloven, hvorefter et husdyrbrug mister sin produktionsret, hvis der i 3 på hinanden følgende år, ikke er produceret på husdyrbruget. Når det af lovforslaget fremgår, at man produktionen fuldstændig nedlukkes, så er retsvirkningen (vel) også, at landmanden mister sin produktionsret, jf. kontinuitetsprincippet?

Der kan jo sagtens opstå den situation, at minkavleren vælger at starte op samme sted fra bunden under de vilkår og betingelser, der tidligere var gældende. Det er jo ganske realistisk, at landmanden bygger stald, anlæg og bure op (igen) for at genoptage sin lovlige og godkendte drift.

Det er Bæredygtig Landbrugs klare synspunkt, at loven burde indeholde en klar passus om, at de minkavlere, der er lukket – uanset om de vælger en dvalemodel eller en fuldstændig lukning, kan beholde deres produktionsret og/eller miljøgodkendelse – og kontinuitetsprincippet derfor først beregnes fra det tidspunkt, hvor den midlertidige lukning af mink-erhvervet (på grund af Corona), forhåbentlig engang er fortid.

Sagt udtrykkeligt, så skal kontinuitetsprincippet sættes ud af kraft, så mink-avlerne får mulighed for at genoptage deres produktion, hvis de har lyst – eller hvis det er muligt.

Når der er tale om en fuldstændig lukning, så skal det i øvrigt bemærkes, at det derfor også kan lægges til grund, at lovforslaget har betydning for ammoniak-udledningen, og uanset at dette generelt vurderes at have en positiv miljøgevinst, pligtigt er underlagt SMV-direktivet. Idet hverken mink-aflivningen, lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, er SMV-vurderet, så er det entydigt, at dette lovforslag pligtigt skal SMV-vurderes. Lovforslaget er ikke SMV-vurderet, og lovforslaget er derfor ugyldigt.

Gyldig produktion

Det fremgår af lovforslagets alm. del, "2.3.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning", at:

"[...]Det fremgår af afsnit 1-3 i den politisk aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19, at det er en forudsætning for erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhverv, »at der har været de relevante miljøtilladelser mm.« til henholdsvis de producerede dyr eller produktionen.

Det foreslås på den baggrund, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning er en betingelse for tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 1-3.[...]"

Bestemmelsen synes at være overflødig, fordi den der eksproprieres som udgangspunkt har ret til erstatning for aktiver, der er en del af den lovlige drift, jf. bl.a. princippet om forbud mod ugrundet berigelse. I denne særlige situation, hvor staten først dræber alle mink for derefter at (forsøge) at tilvejebringe lovhjemmel for det grundlovsstridige indgreb, må det også være statens opgave at undersøge hver enkel sag.

Staten kan ikke pålægge de skadelidte at forklare, hvorvidt et aktiv er lovligt – det vender bevisbyrden rundt i en situation, hvor bedrifterne er nedlagt – måske er der bankkonti, dokumenter, m.v., der er umulige eller svære at skaffe eller gendanne.

Udgangspunktet er ret selvfølgelig, at bedriften i sin helhed er lovlig og hvis staten er af den opfattelse, at der er dele af en produktion, der ikke er lovlig, så må det være op til staten at dokumentere dette. Det kan

ikke blive mink-avlerens problem. **Dette bør præciseres i lovforslaget** for at sætte klare grænser for, hvordan bemyndigelsen skal anvendes.

Med venlig hilsen

Nikolaj Schulz

Chefjurist

Bæredygtigt Landbrug

mobil. +45 60 14 12 30

E-mail: nsc@baeredygtigtlandbrug.dk

Web: www.baeredygtigtlandbrug.dk